

De aanval op Nonoath

Jeugdverhaal over goede taal

Sjors van der Kraan

*Licht en duisternis ontmoeten elkaar.
Nonoath is een samenvoeging van de
Engelse woorden: no (of non) en oath (=
geen vloekwoord). De twee dorpen in de
buurt heten: Curse (vloek) en Harsh voice
(grove/harde stem)*

De namen Toom en Bit komen uit het 3e hoofdstuk van het Bijbelboek Jakobus.

© 2023 Bond tegen vloeken

www.bondtegenvloeken.nl

Alle rechten voorbehouden. Niet uit deze opgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij digitaal, elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen, of op enig andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

De aanval op Nonoath

De avonturen van Toom en Bit

Vanaf 12 jaar

Sjors van der Kraan
Gastdocent KlasseTaal

Nonoath

Toom en Bit lopen vrolijk door de straten van Nonoath. Iedereen die ze tegenkomen begroeten ze vriendelijk met opgestoken hand. De zon schijnt en de vogels in de bomen en op de daken fluiten er lustig op los. 'Wie het eerst bij de Oostpoort is, roept Toom naar Bit.' Direct beginnen de beide vrienden om het hardst te rennen. Met een enorme snelheid vliegen ze langs de huizen en de mensen op straat. De mensen moeten er om lachen. Ja, Toom en Bit kennen ze wel. Een vrolijk tweetal, onafscheidelijk bij elkaar. Waar Toom is, is Bit en waar Bit is, is Toom. Samen rennen ze door een nauw straatje richting de Oostpoort. Opeens staan er twee mannen midden op de weg. Omdat het een smal straatje is, staan Toom en Bit direct stil. Buiten adem kijken ze de mannen aan. Twee mannen die ze nog nooit hebben gezien. Wat kijken ze vreemd uit hun ogen! Doordringend en onderzoekend kijken de beide mannen de jongens aan. 'Hoe heten

jullie, zegt een van de mannen vooroverbuigend en nors.’ Tegelijk zeggen de beide vrienden vrolijk: ‘Wij zijn Toom en Bit, en wij wonen hier.’ De vogels houden hun snaveltjes opeens dicht. In het nauwe straatje is het stil. Alleen de beide mannen en Toom en Bit zijn in het straatje. Het is een geheimzinnige boel. Wat zouden ze daar in dat smalle straatje met Toom en Bit bespreken?

Het dal Pure

Toom en Bit zijn twee bevriende, hele aardige en enigszins onnozele jongens die in de stad Nonoath wonen. De naam van de stad is een samenvoeging van twee Engelse woorden: no of non en oath, en betekent: geen vloekwoord. Een prachtige naam voor een stad. In deze stad laten ze dat niet alleen bij woorden maar ook met de daad houden ze zich hieraan. Nonoath is een voorbeeldstad. Een plaats waar men respect laat zien en horen. Er wordt in Nonoath niet gevloekt en gescholden. Een stad waar je je

veilig in voelt. Waar iedereen elkaar groet en helpt. Waar mensen naar elkaar omkijken. Wie zou niet in zo'n stad willen wonen! Toom en Bit wonen in zo'n stad. Laten we Toom en Bit eens een tijdje volgen.

Op een dag krijgen Toom en Bit een bijzondere ontmoeting met enkele bewoners van Curse en Harsh Voice.

Curse is een Engels woord en betekent vloek. Harsh Voice betekent harde, ruwe stem.

De stad waarin Toom en Bit wonen, ligt in een dal, genaamd, Pure, en dat Engelse woord betekent 'rein, puur, zuiver, schoon en helder'. Het dal is omgeven door hoge met bomen begroeide bergen. Op een van deze bergen ontspringt de rivier Pure Water. In de herfsttijd treedt de rivier Pure Water buiten haar oevers, en zorgt zodoende voor een vruchtbaar gebied. In de lente en de zomer is het een lust om hier te wonen. Er bloeien dan prachtige bloemen en

fruitbomen hangen vol met heerlijke vruchten om te plukken en van te genieten. Toom en Bit vinden het in de lente en de zomer heerlijk om te spelen in deze bloemenzee en heerlijke appels en peren te plukken om volop van te smullen. De beide jongens voelen zich in dit gebied heel gelukkig en spelen hier dagelijks. Verstoppertje spelen, tikkertje en vooral boompje klimmen is hun favoriete spel.

Om de stad Nonoath ligt een diepe gracht waarin helder en fris water stroomt, met drie mooie ophaalbruggen. De hoofdingang zit aan de oostkant, de twee andere ophaalbruggen aan de zuid- en noordkant. Om de stad staan prachtige hoge naald- en loofbomen, zodat de stad nauwelijks is te zien. Hooguit in de herfst als de bladeren van de loofbomen verkleuren en afvallen, is de stad met een goed en oplettend oog misschien te ontdekken. De stad Nonoath leeft al jaren lang in de nabijheid van een tweetal dorpen die aan

de rand van het gebergte zijn gebouwd. Maar het bijzondere is, dat ze niet van elkaars bestaan weten omdat ze elkaar nog nooit hebben ontdekt. Maar op een dag komt daar verandering in. Dat is het begin van grote veranderingen. Wat gaat er allemaal gebeuren?

Eerbied en respect

De dorpen Curse en Harsh voice aan de rand van het gebergte, vechten al vele jaren tegen elkaar omdat ze beiden heel graag het vruchtbare dal Pure en de rivier Pure Water in bezit willen krijgen. Tijdens deze vele en langdurige oorlogen hebben onbekende mensen in het dal een nederzetting gebouwd. Omdat de dorpen Curse en Harsh voice voortdurend in oorlog zijn, hebben de mensen van deze nederzetting de tijd gehad hun woonplaats te verstevigen met muren en een diepe gracht er omheen te graven. De schoonheid van de natuur maakt een geweldig diepe indruk op de inwoners van deze nederzetting, die inmiddels is

uitgegroeid tot een stad met de prachtige naam: Nonoath.

De inwoners van Nonoath geloven in God en hebben veel eerbied voor Hem. Langzamerhand groeide er ook een diepe eerbied en verwondering voor de prachtige natuur die hen dagelijks omringt. Alle jaargetijden zijn adembenemend mooi. De lente met het frisse en nieuwe groen, de bloeiende bloemen en prachtige bomen met fruit in de zomer. De herfst met haar prachtige kleuren en de winterperiode als alles door de sneeuw wit kleurt. Het water van de rivier is glashelder en gezond. Elke dag voert de rivier Pure Water helder en fris water aan waarvan de inwoners van Nonoath dagelijks drinken. De mensen van de nederzetting zijn zich in steeds toenemender mate bewust van de rijkdom die God hen heeft gegeven. God ontvangt elke dag van alle inwoners de lof de eer, aanbidding en dank.

Boven de oostelijke stadspoort staat in gouden letters de tekst: 'Alles wat adem heeft, love de HEERE.' Wat een prachtige tekst om te lezen als je de stadspoort nadert. Deze tekst komt uit het laatste vers van psalm 150 uit het boek Psalmen in het Oude testament.

Curse en Harsh voice

Curse en harsh voice zijn helaas precies het tegenovergestelde van Nonoath. Twee dorpen waar mensen met boze gezichten rondlopen. Ze kijken elkaar amper aan en als ze elkaar aankijken dan schelden ze elkaar uit. Nare dorpen waar God niet wordt gediend en geëerd. De straten zijn er donker en vogels hoor je er niet zingen. Het is er kil en onveilig. Vriendelijke taal kennen ze niet. Ze roddelen en liegen over elkaar en pesten elkaar. Wie zou in zo'n plaats willen wonen? Er wordt maar één taal gesproken in deze beide dorpen. Boze, onvriendelijke en gemene taal. Brrr... je krijgt het al koud bij

de gedachte dat je daar zou moeten leven. Ook leven deze dorpen voortdurend in oorlog met elkaar. Ze maken elkaar elke dag het leven zuur. Toch komt er een dag dat er mysterieuze dingen gaan gebeuren die heel veel teweeg gaan brengen. Laten we maar weer snel teruggaan naar Nonoath. Daar is het veel fijner om te leven.

Verwondering en dankbaarheid

De heerlijke en vredige omgeving maakt de inwoners van Nonoath gelukkig en beschaafd. De sfeer is goed en men wil dit natuurlijk zo houden.

De stadsraad heeft daarom een aantal regels opgesteld die de goede en vriendelijke sfeer in de stad moeten behouden en waarborgen.

De stadsraad heeft de volgende stadsregels opgesteld:

1. Heb eerbied voor God en geef Hem elke dag de eer.

2. Lees je Bijbel, bidt elke dag dat je groeien mag.
3. Toon respect voor elkaar en de natuur.
4. Ga zorgvuldig om met je taalgebruik richting God en je naaste.
5. Kijk naar elkaar om en zorg goed voor elkaar.
6. Leef elke dag in verwondering en dankbaarheid voor al het goede dat God geeft.
7. Geef zelf het goede voorbeeld in woord en daad.

Zeven prachtige regels. Zeven is in de Bijbel het getal van de volmaaktheid. Wat mooi om volgens deze regels met elkaar te leven. Toom en Bit kennen de zeven regels uit hun hoofd. Elke zondag worden de regels aan tafel, na de maaltijd even doorgenomen. Toom en Bit kunnen ze inmiddels dromen. Maar ze hebben ook geleerd dat ze deze woorden ook moeten omzetten in daden. Woord en Daad dus! Hoofd, hart en handen

horen onlosmakelijk bij deze zeven regels. Toom en Bit vinden het ook fijn om verhalen uit de Bijbel te horen. Elke dag lezen ze uit de Bijbel. Elke maaltijd worden er liederen over de Heere God gezongen. Toom en Bit kennen inmiddels heel veel versjes over God en Jezus uit hun hoofd. Het liedje wat Toom en Bit graag zingen is: 'Lees je Bijbel, bidt elke dag, dat je groeien mag.'

De ontdekking

Maar dan gebeurt er iets. Twee spelende kinderen met de namen; To offend en Hurt van de dorpen Curse en Harsh voice ontdekken op een dag de nieuwe bewoners in het dal Pure.

To offend is het Engelse woord voor beledigen en het Engelse woord Hurt betekent kwetsen. Wat een nare namen dragen deze kinderen. Zo ga je je kinderen toch niet noemen! In Harsh voice en Curse dragen de mensen allemaal van deze nare namen. De mensen daar heten bijvoorbeeld: boosheid, ongeduld, onvriendelijkheid,

slechtheid, roddelen, liegen, pesten, schelden, vloeken, onrecht. Wat een vreselijke namen dragen deze mensen. Deze namen zeggen alles over deze mensen. In Nonoath heten de mensen heel anders. Bijvoorbeeld: liefde, vreugde, vrede, geduld, vriendelijkheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, zelfbeheersing, lachen, blijdschap, respect, vrolijk, aardig, gezellig. Veel namen van deze mensen hebben ze gehaald uit Galaten 5 vers 22. Toom en Bit zijn vernoemd naar het gedeelte uit Jakobus 3 vers 2 en 3. Daar vergelijkt de apostel Jakobus de tong met het Toom en Bit van een paard. Dat zijn ook bijzondere namen dus.

De kinderen uit Harsh voice en Curse, zijn in het bos aan het spelen, nou ja spelen, ze halen eieren uit de nesten van broedende vogels en gooien ze kapot tegen bomen. Ook lopen ze met een scherp mes allerlei scheldwoorden in bomen te krassen. Wat naar om bomen met messen te

beschadigen. De papiertjes van hun snoepjes gooien ze zonder er bij na te denken op de grond. Zo vervuilen ze het prachtige en schone dal Pure. Maar ja, hoe kan het ook anders. Ze zien dit slechte voorbeeld van hun ouders. En zoals enkele spreekwoorden luiden: 'Voorbeeld doet volgen. En: De appel valt niet ver van de boom. En: Waar je mee omgaat, daar word je mee besmet.' In Nonoath leren de kinderen juist dat ze zuinig op de natuur moeten zijn. Niet onnodig bloemen en planten kapot trappen en broedende vogels verstoren. Papiertjes en afval doe je in de afvalbak. Je gaat met eerbied en respect om met de schepping van God. Zijn schepping mag je gebruiken maar niet misbruiken. Helaas gebeurt dat laatste in de dorpen Harsh voice en Curse.

Terwijl de jongens dieper in het dal komen, staat Hurt opeens stil. 'Kijk daar, zegt hij tegen To offend. Zie je dat daar!' 'Wat zegt To offend.' 'Daar, een stad!' Zachtjes sluipen

de jongens er naar toe. Ze komen heel dichtbij de stad die ze door de bomen zien.. Door de struiken waarin ze zich hebben verstopt, kijken ze met grote en verbaasde ogen naar de onbekende en ommuurde stad. 'Kijk daar, zegt To offend, zie je die tekst daar boven de stadspoort?' De beide jongens lezen de in goud geschilderde woorden: 'Alles wat adem heeft, love de Heere.' 'Wat heeft dat te betekenen, fluistert Hurt.' 'Geen idee, zegt To offend.' 'Wat is loven? Wie is dat: de Heere?' 'Laten we terug gaan zegt Hurt. Straks ontdekken ze ons.' De jongens sluipen zachtjes weg en rennen het bos in naar hun dorpen Curse en Harsh voice.

Thuisgekomen vertellen de beide jongens opgewonden over hun ontdekking. 'We hebben een stad in het dal ontdekt!' 'Een grote stad met hele dikke muren en stadspoorten en een gracht erom heen. En boven de stadspoort staan vreemde woorden die wij niet kennen, zegt Hurt. Er

staat daar in gouden letters geschreven:
'Alles wat adem heeft love de Heere.'
Enkele mannen kijken elkaar verschrikt en
met grote ogen aan. Ze besluiten direct naar
de stadsraad te gaan en alarm te slaan.

Na deze onthutsende ontdekking dat ze in
het dal niet alleen zijn, sluiten Curse en
Harsh voice na lang onderhandelen op een
dag een verbond waarin ze afspreken om
niet meer tegen elkaar te strijden maar
samen te strijden tegen hun nieuwe
gemeenschappelijke vijand in het dal Pure.

Namelijk, de inwoners van Nonoath. Dat is
hun vijand. De kinderen die deze ontdekking
deden, mochten aan de stadsraad hun
ontdekking vertellen. Ook noemden ze de
tekst die ze hadden gelezen boven de
stadspoort. De beide dorpen beleggen snel
een vergadering waarin ze met elkaar willen
nadenken over een aanvalstrategie.

Tijdens de vergadering van de steden Curse en Harsh voice, hebben ze toen de tekst boven de stadspoort van Nonoath brutaal en oneerbiedig verandert in: 'Alles wat adem heeft, vecht mee.' Dit werd hun nieuwe en gezamenlijke leus. Hiermee gingen ze de strijd aan tegen het ontdekte stadje in het dal Pure. Oei, hoe zal dat aflopen! Is het gedaan met de rust en vrede in Nonoath? Wat gaat er allemaal gebeuren? Heel spannend allemaal.

Verspieters

De inwoners van Curse en Harsh Voice beleggen opnieuw een vergadering waarin de aanvalsstrategie wordt besproken. Eén van de oude dorpsleiders stelt voor om verspieters te zenden en te inspecteren waar de zwakke plekken van de stad en bij de inwoners zijn te ontdekken. 'Als we dat weten zegt de oude norske leider, dan kunnen we aan de slag.'

Alle leden van de vergadering stemmen in met dit verstandige voorstel. Twee mannen

worden naar de stad gestuurd en proberen zich zo onopvallend mogelijk te gedragen. Lopend door het dal Pure komen de beide verspieters onder de indruk van de schoonheid van het dal. Ze drinken onderweg van het heerlijke, heldere en koude water van de rivier Pure Water. De vogels zingen blij hun lied. De eekhoortjes springen van boom naar boom en de herten staan rustig te grazen van het malse en groene gras.

Komend bij de stadspoorten worden de beide mannen op zeer vriendelijke wijze begroet. 'Welkom, komt u verder in onze mooie stad, zegt een vriendelijke poortwachter.' 'Heeft u een goede reis gehad?' De verspieters kijken de poortwachter verbaasd aan over zoveel vriendelijkheid. 'Mijn naam is vriendelijkheid, zegt de poortwachter.' De verspieters zijn helemaal sprakeloos. 'Welkom in de stad Nonoath, zegt vriendelijkheid nogmaals.'

De verspieders lopen nieuwsgierig de stad in. Wat zullen ze daar aantreffen. De opdracht was om te kijken waar de zwakke plekken in de stad zijn te vinden. Maar ook moesten ze de zwakke kanten van de inwoners proberen te ontdekken. Waren ze zwaar bewapend? Hebben ze kanonnen? Hebben ze een groot leger? Hoe dik zijn de muren? Zitten er zwakke plekken in of gaten?

Met spiedende ogen kijken ze rond. Tijdens hun rondwandeling valt hen direct de vriendelijkheid en vrolijkheid van de inwoners op. Iedereen begroet elkaar. Ze horen, in tegenstelling, tot hun eigen dorpen en dorpsgenoten niemand vloeken, schelden en roddelen. De inwoners van deze stad zingen. Ze horen vogels zingen. Ze horen de mensen gezellig met elkaar praten en lachen. Wat is dit? Zoiets hebben ze nog nooit meegemaakt. Ze raken er helemaal van in de war. Ze vergeten hierdoor bijna om hun opdracht uit te voeren.

De verspieders ontdekken dat de enorme dikke stadsmuren heel sterk zijn. Er is in de muur rondom de stad geen enkele zwakke plek te ontdekken. Ook ligt er een brede gracht om de stad. 'Onmogelijk om deze stad in te nemen, zegt één van de verspieders.' 'Laten we maar terug gaan naar onze stadsraad en verslag doen van onze reis en bezichtiging van de stad, zegt de ander.' Als ze opnieuw bij de stadspoort komen, komt vriendelijkheid direct naar ze toe. 'En, heeft u genoten van onze mooie stad?' 'Eh, ja hoor, zeggen de beide verspieders. Een mooie stad.' 'We gaan er weer vandoor, we willen voor het donker weer thuis zijn.' 'Een goede reis en tot ziens, zegt poortwachter vriendelijkheid.'

Aanvalsplan

De verspieders keren snel naar hun dorpen terug. Onderweg denken ze erover na wat ze straks moeten vertellen. Eigenlijk zijn ze gewoon een beetje van slag van alle dingen die ze hebben gezien en gehoord. Als de

raad weer samen is, doen de twee verspieders verslag over hun bevindingen. De stadsmuren zijn onverwoestbaar. Ook vertellen de beide mannen van de vrolijkheid en bijzondere vriendelijkheid waarmee de inwoners van de stad met elkaar omgaan. ‘We werden ontvangen door een poortwachter die de naam ‘vriendelijkheid’ draagt.’ ‘Iedereen lacht en groet en zingt, zegt één van de verspieders.’ De oude grijze dorpsleider luistert met gespitste oren en grote ogen van verbazing.

Dan gaat de oude dorpsleider staan en maant de aanwezigen om stilte. Hij houdt de vergadering voor dat hij weet wat het sterkste wapen en tevens de zwakste plek van de inwoners van Nonoath is. ‘Ik zal jullie het geheim van deze stad uitleggen. Luister allemaal goed naar mijn woorden.’ ‘Hun vriendelijkheid en vrolijkheid! Het respectvol omgaan met elkaar. Hun geloof en liefde voor God en elkaar. Dit maakt hen

geestelijk en mentaal sterk en is een bron van eenheid, veiligheid, kracht en energie. Dit sterkste wapen is tegelijkertijd hun zwakste plek. Deze krachtbron moet gebroken worden zegt de oude en grijze dorpsoudste. Onze wapens bestaan dit keer niet uit zwaarden, speren en dolken. En ook geen geweld met woorden krijgt deze inwoners op de knieën maar beïnvloeding van hun taalgebruik, geloof en gedrag!’ De oude man roept naar zijn gehoor: ‘We gaan het wapen ‘Taalkracht’ inzetten. Of anders gezegd: Taalbeïnvloeding. We gaan hun taalgebruik veranderen. Ik zal jullie vertellen waarom.’ ‘Andere woorden, andere mensen en dus andere manieren.’ Iedereen begint te juichen en te klappen. ‘Wil je deze stad veranderen, begin dan bij hun taal. We gaan hun zuivere taalgebruik onzuiver maken.’

De bewoners van de dorpen Curse en Harsh voice zijn door het dollen heen. Ze roepen in koor hun nieuwe leus: ‘Alles wat adem heeft, vecht mee!’ Ho,ho,ho, roept de oude

dorpsleider de menigte toe: 'We gaan vechten met woorden en niet met wapengekletter, maar met woordgekletter.' 'Binnenkort is het dal Pure en de rivier Pure Water en Nonoath van ons.' De inwoners staan te popelen van ongeduld om te beginnen. De hele menigte roept in koor: 'Zullen we gaan!' De dorpsoudste maant opnieuw om stilte en met zijn opgeheven arm maakt hij duidelijk dat de mensen moeten gaan zitten. Hij knijpt zijn ogen tot kleine spleetjes en een gemene trek komt op zijn gezicht. Hij maakt zijn handen tot vuisten en kijkt de menigte doordringend aan. 'Luister allemaal, roept hij luidkeels.' Als de menigte stil is geworden, legt hij zijn gemene plan uit.

Verdeeldheid zaaien

'Hun geloof moet worden omgezet in ongeloof. Hun vrolijkheid moeten wij omzetten in verdriet. Hun vriendelijkheid moet worden omgezet in boosheid. Hun eenheid moet worden omgezet in

verdeeldheid. Hun zingen moet worden omgezet in huilen en klagen. Respect moet worden omgezet in haat en liefdeloosheid. Goede taal in slechte taal.'

Kortom: 'enkele mannen van ons gaan daar verdeeldheid en haat zaaien zodat de mensen tegenover elkaar komen te staan, in plaats van naast elkaar. Hun beschaafdheid in woord en daad moet worden omgezet in asociaal gedrag en uitmonden in ruwe en grove taal, vloeken, liegen, bedriegen, roddelen en vechten. De Stad Nonoath moet veranderen in een Curse en Harsh Voice in het kwadraat. Als we eenmaal enkele mensen van Nonoath hebben beïnvloedt in hun denken en taal, dan hebben we een opening in de muur gevonden. Dan hebben we een zwakke plek te pakken. Dat is het begin van een domino-effect. Het begin van een sneeuwbaaleffect. We gaan in deze stad een paar inwoners veranderen. En als dat is gelukt, dan gaat de rest vanzelf. Let op mijn woorden. Dit wordt

een makkelijk karweitje. Wij hoeven geen wapens op te nemen. We hoeven niet te vechten. We hoeven alleen hun denken te veranderen. En als we dat voor elkaar hebben, dan gaan ze ook anders kijken, spreken en praten.

Dat is het begin van hun val.

Een verdeelde en tegen zichzelf gekeerde bevolking is een zwakke en gemakkelijke prooi.

Als wij hen innerlijk hebben verzwakt, zijn de stad en het dal Pure en de rivier Pure Water binnen afzienbare tijd van ons.

‘Snappen jullie het, brult de oude leider.’
Alle dorpelingen en raadsleden zijn geweldig enthousiast over dit wijze, gemene, sluwe en listige plan. Opnieuw maant de dorpsoudste om stilte. ‘Twee van onze gemeenste, slechtste en sluwste mensen gaan dit klusje opknappen. Daarbij heb ik twee geschikte personen in gedachten.’

Toom en Bit en de Taalverruwers

Er worden twee geslepen, geniepig ruwe, nietsontziende, vloekende en scheldende mannen uitgezocht om deze klus uit te voeren en op te knappen.

Hun opdracht luidt: meng je eerst met sluwe neptvriendelijkheid onder het volk en zoek naar de meest onnozele, eenvoudige en vriendelijkste inwoners van Nonoath. Probeer deze personen langzamerhand met list en bedrog te beïnvloeden. Probeer hun geweten te beschadigen. Probeer hun eerlijkheid te doorbreken. Probeer hun nette taal te bevuilen met grove taal en vloeken. Druppeltje voor druppeltje gaan jullie deze mensen veranderen in onmensen. Oei, wat een gemeen plan. Hoe gaat dit aflopen? Zal dit het einde zijn van de mooie stad Nonoath? Zal dit het einde zijn van hun vriendelijkheid en fijne sfeer? Hoe zal dit gaan aflopen?

De gemene verspieters gaan op pad naar Nonoath. De kinderen To offend en Hurt

sluipen achter de beide mannen onopvallend aan. Ze willen niets van dit avontuur missen. Op grote afstand volgen ze de beide verspieders door het bos in het dal. De verspieders weten niet dat de jongens achter hen aanlopen.

Ook deze verspieders zijn onder de indruk van de schoonheid van het dal Pure. Hoe dieper ze het dal inlopen en hoe dichter ze bij de stad Nonoath komen, hoe meer ze hopen dit dal in hun bezit te krijgen.

Ook deze verspieders worden bij de Oostelijk stadspoort uiterst vriendelijk ontvangen door vriendelijkheid. 'Hartelijk welkom in onze mooie stad.' De verspieders proberen met alle moeite een glimlach op hun gezicht te tonen. 'Dank u wel voor uw ontvangst. We willen graag even genieten van uw mooie stad en wat boodschappen op de markt doen.' 'Geen probleem hoor zegt de poortwachter die de verspieders heeft ontvangen, ga uw gang en geniet van deze mooie stad.' Ze lopen door de poort naar binnen en zien gelijk hoe dik de muren

zijn. Maar er is nog iets dat ze direct opvalt. Iedereen die ze tegenkomen begroeten de mannen vriendelijk. De verspieders proberen steeds vriendelijk terug te doen. En dat valt niet mee, want in hun dorpen doet niemand dat. Ze krijgen er pijn van in hun kaken. Deze spieren in hun gezicht hebben ze nog nooit gebruikt. Als ze door de straten lopen zien ze dat er boven elke deur van een huis een spreuk staat geschilderd. Op het ene huis staat: 'Laat uw vriendelijkheid aan alle mensen zien.' Op een ander huis staat: 'Een vriendelijk woord maakt het hart blij.' Op weer een ander huis staat: 'Verbeter de wereld en begin bij jezelf.' De slechte en boze mannen komen ogen en oren te kort. Wat een bijzondere stad is dit. Deze stad is dag en nacht verschil met hun dorpen. De sfeer en stemming is hier ook heel anders. De mensen lopen hier met blijde gezichten. Ze praten samen over de aanvalsstrategie van hun dorpsleider. Hij had gezegd dat wij hun goede taal moeten veranderen in slechte taal, zodat de mensen

verdeeld en verzwakt raken. Ze kijken elkaar met een gemene grijns aan. Straks is dit alles van ons! Kom op, zeggen ze tegen elkaar. Laten we aan de slag gaan.

Toom en Bit lopen na schooltijd samen naar huis. In één van de straatjes komen ze de beide taalverruwers tegen. Vriendelijk zeggen Toom en Bit gedag. ‘Mooi weer hè!’ ‘Wat mooi, zegt één van de taalverruwers. Wat een smerig weer en een stomme stad is dit. En al die stomme teksten op jullie huizen.’ De andere taalverruwer begint tegen Toom en Bit te vloeken en te schelden. Zoiets hebben Toom en Bit nog nooit gehoord. Wat een vreemde woorden en wat een raar taalgebruik is dit. Alle scheldwoorden die de beide taalverruwers kennen, zeggen ze tegen de jongens, die met open mond staan te luisteren. Wat een vreemde woorden en wat kijken deze mannen vreemd.

Na deze ontmoeting laten de mannen de verbaasde Toom en Bit even met rust om op de uitwerking te letten.

‘Euh...tot ziens, zeggen de jongens tegen de beide mannen.’

De taalverruwers kijken elkaar triomfantelijk en met een gemene blik aan. ‘Volgens mij is het gelukt om ze negatief te beïnvloeden, zegt de ene taalverruwer tegen de andere. Zag je ze kijken!’ ‘Onze wijze en sluwe dorpsoudste zei toch zoiets als: ‘Andere woorden, andere mensen. En, verander hun denken door andere woorden.’ Oei, wat gaan Toom en Bit nu doen? Is dit het einde van deze mooie stad met zijn prachtige bevolking? Laten we Toom en Bit maar eens gaan volgen.

Toom en Bit gaan direct naar de stadsraad en vertellen opgetogen over hun ontmoeting met de beide taalverruwers. ‘Wij hebben een nieuwe vorm van taal ontdekt zegt Toom.’ Toom en Bit herhalen al

de woorden die de taalverruwers hadden gezegd. 'Stop, roept één van de oudsten.' De mannen van de stadsraad stoppen hun vingers in hun oren. 'Stop daar mee! Dat willen we niet horen. Dat zijn vreselijke woorden zegt een van de leden van de stadsraad tegen de jongens. Toom en Bit kijken de mannen verbaasd en niet begrijpend aan. 'Kom jongens, laten we in het kamertje hier naast even gaan zitten. Ik wil jullie even iets uitleggen'

Toom en Bit lopen achter de oude man aan naar het naastgelegen kamertje en gaan op een stoel zitten. 'Beste jongens, allereerst wil ik jullie bedanken voor jullie belangrijke ontdekking. Een wel heel belangrijke ontdekking. Onze stad is in groot gevaar. Jullie hebben namelijk kennisgemaakt met het kwaad. Kwaad is het tegenovergestelde van goed zegt de oude man vriendelijk tegen de jongens.' 'Jullie kennen de zeven regels van onze stad toch?' Ja, die kennen Toom en Bit uit hun hoofd. Bit begint ze

gelijk op te noemen en Toom valt hem daarin bij. De oude man luister geduldig en knikt instemmend. 'Goed zo jongens, dat zijn ze inderdaad alle zeven. Vergeet ze je hele leven niet meer.' 'Ik zal jullie uitleggen wat het kwaad wil bereiken.' De oude man gaat er eens goed voor zitten, en steekt dan van wal. 'Kijk jongens, zoals ik zojuist al zei, is kwaad het tegenovergestelde van goed. Alles in het leven heeft een 'tegenover'. Helpen jullie mij eens mee aan antwoorden op de volgende vragen: 'Wat staat er tegenover goed?' 'Kwaad; zegt Bit.' 'Heel goed zegt de oude man.' 'We gaan verder: 'Wat staat er tegenover licht?' 'Donker, zegt Toom.' 'En tegenover vriendelijk?' 'Onvriendelijk, zeggen de jongens tegelijk.' 'En tegenover geloof?' 'Ongeloof, zegt Bit.' 'En tegenover vrede?' 'Onvrede, zegt Toom.' 'Heel goed gezegd jongens.' De oude man maakt Toom en Bit duidelijk dat het woordje 'on' de woorden negatief verandert. Onrust, onvrede, onheil, onleefbaar, onvriendelijkheid, onrecht, onecht,

ongeloof, onaf, onsmakelijk, onredelijk enzovoort. Al deze dingen brengen de goede woorden in gevaar. Het scheelt maar twee letters, maar het verschil is enorm groot. Als recht, onrecht wordt, dan gaan mensen niet meer eerlijk met elkaar om. Als rust verandert in onrust, dan hebben mensen geen rust meer in hun hoofd en hart. Als vriendelijkheid verandert in onvriendelijkheid, dan bederft dat de sfeer. Er is naast het woordje 'on', nog zo'n woordje, namelijk: 'loos'. Goddeloos, respectloos, genadeloos, gewetenloos, gedachteloos enzovoort. Loos betekent leeg. Zonder inhoud. Als mensen respectloos zijn, dan zijn ze leeg van respect en vol van respectloosheid. Als mensen respectloos zijn, dan is dat te horen aan hun taal en te zien aan hun gedrag. En waar geen respect en vriendelijkheid is, daar heerst geen fijne sfeer. Dan verandert dat de sfeer in de stad, in de straten, in de huizen. En niet te vergeten, en dat is het belangrijkste, dat verandert ons hart en

hoofd. Dan gaan we anders denken en anders kijken en anders doen. In zo'n 'on' sfeer wordt gepest, en gescholden en beledigd en buitengesloten. Heel naar dus.

'En dat willen we hier in Nonoath niet, jongens, zegt de oude wijze man.' We willen juist de sfeer in onze stad goed houden. Bovenal willen we ons hart niet bevuilen met het kwaad. De oude man pakt zijn Bijbel en bladert naar het Spreukenboek in het Oude Testament. 'Luister eens jongens wat hier staat: 'Van alles waarover je waakt, waak vooral over je hart, het is de bron van je leven. Neem nooit leugens in de mond, laat geen bedrog over je lippen komen.'

In het Spreukenboek staan wel meer dan 60 spreuken over ons taalgebruik. Wat taal kan doen. Woorden kun je positief en negatief gebruiken. Met negatieve woorden doe je anderen pijn. Met harde slechte woorden kun je mensen beledigen, vernederen, kwetsen en buitensluiten. Met vloek- en

scheldwoorden raak je God en mensen. 'Ik wil jullie voorstellen om elke dag een hoofdstuk uit het Spreukenboek te lezen. Elk hoofdstuk heeft ongeveer 30 verzen. Verdeel dat in tweeën en lees 's ochtends het eerste deel en 's avonds het tweede deel. Dus twee keer vijftien verzen. Als je dat elke dag doet dan heb je in een maand het Spreukenboek gelezen. Want het Spreukenboek heeft 31 hoofdstukken, zoveel als de dagen in een maand. De oude man pakt opnieuw zijn Bijbel en lees vers 13 van hoofdstuk 4 voor: 'Laat mijn onderricht niet los, houd het vast, vergeet het nooit, het is je leven.' 'Wat een prachtige woorden heeft Koning Salomo daar opgeschreven hè.' De oude man krijgt er tranen van in zijn ogen. Tranen van blijdschap en vreugde.

Hij kijkt de jongens vriendelijk aan. Vandaar onze zeven belangrijke regels. Dat is ook wat God van ons vraagt in de Bijbel. God liefhebben en je naast als jezelf. Ja, ook jezelf. Dat las ik zojuist in vers 13 voor. Daar

zegt Salomo dat je Gods Woorden niet moet loslaten, maar vasthouden. En dat je ze nooit meer vergeet. Dat is goed voor jou en voor de mensen om je heen.

De jongens kijken elkaar aan. Toom en Bit zeggen dat ze het begrijpen. 'Wij willen ook geen ruzie en pestgedrag zegt Bit.' 'Ik ook niet, zegt Toom.' 'Fijn jongens dat jullie er zo over denken. Dat willen we graag zo houden. Dan voelt iedereen zich beter en iedereen voelt zich veilig en gewaardeerd, zegt de oude man.' 'We moeten goed voor elkaar zorgen. De sfeer goed houden. In de stad, op straat in de scholen, in de huizen, en in ons hart. Iedereen wordt er beter van. Iedereen voelt zich dan veilig en gewaardeerd. Niemand kwetst dan een ander om zijn of haar geloof, afkomst of huidskleur. Niet om iemand zijn handicap of ziekte. Niet om iemand uiterlijk of geaardheid. We laten elkaar in de waarde. We behandelen elkaar niet waardeloos. Het woordje 'loos' halen we ervan af, dan

houden we 'waarde' over. Alles van waarde is kwetsbaar. Dat kunnen we beschadigen. Laten we dat vooral niet doen. Respect geeft kleur aan de omgeving. Respect zorgt voor een veilige leef, leer en werkomgeving. Een vriendelijk woord maakt het hart blij. 'Jongens, laten we geen bommengooiers zijn, maar bloemenstrooiers. De oude man pakte opnieuw zijn Bijbel en bladerde naar het Evangelie van Mattheüs in het Nieuwe Testament. Jezus wil geen haatzaaiers maar vrede-stichters. Dat zei Jezus toen hij de Bergrede uitsprak. Hoor maar, in Mattheüs 5 vers 9 staat: "Zalig de vrede-stichters, want zij zullen kinderen van God genoemd worden." Nog één ding jongens: 'Wat is de betekenis van de naam van onze stad?' Bit en toom zeiden tegelijk: 'Nonoath betekent: "Geen vloekwoord." 'Helemaal goed jongens! God wil niet dat we Zijn Naam misbruiken, maar eren en hooghouden. Hem de lof en de dank te geven. Elke dag. Maar God wil ook dat we goed voor elkaar zijn. Dat we elkaar met liefde en respect

behandelen.’ De jongens slaakten een diepe zucht. ‘Tjonge, zei Toom: wat heb ik vandaag een hoop mooie dingen gehoord en geleerd.’

De mannen die jullie tegen kwamen, willen ons denken en onze taal veranderen in ondenken en ontaal en leeg maken ‘loos’ van het goede. Als dat gebeurt, dan verandert onze stad in een stad waar ón’ en ‘loos’ het voor het zeggen krijgen. Dan heersen onrecht en wanorde, boosheid en slechtheid over onze stad. Dan wordt het hier onleefbaar. “Willen jullie dat onze stad zo wordt.’ ‘Nee!! Zeggen de beiden jongens tegelijk!’ ‘Goed zo, jongens, en nu lekker naar huis en vergeet ons gesprek niet. En begin morgenochtend al met het Spreukenboek hé!’ Toom en Bit krijgen een hand en een schouderklopje en de oude man doet met een vriendelijk gebaar de deur voor de jongens open en weer dicht. Tot ziens! Jullie zijn geweldige leerlingen.

Trots verlaten ze het huis van de oude wijze man.

Groot alarm

De stadsraad slaat direct groot alarm en laat de poorten sluiten. Zij roept de gehele bevolking samen en wijst hen op de indringers. De raad maakt duidelijk dat de invloed van deze mannen fataal is voor de geestelijke kracht van de bevolking. Ook maakt de raad duidelijk dat deze indringers de taal van de mensen wil veranderen in slechte taal. De indringers willen de eenheid in onze stad breken en verdeeldheid zaaien. Andere woorden andere werelden. Laten we onze taal zuiver houden zoals God dat ons voorhoudt in de Bijbel.

De stadsraad wijst de bevolking op de regels. Laat je innerlijk niet bevuilen. Houd je taal schoon. Blijf dicht bij God. Ga respectvol met elkaar om. Misbruik Gods naam niet. Dit is jullie kracht en schoonheid. Laat deze schoonheid je niet ontnemen.

Meegaan betekent dat het onrecht gaat heersen.. Laten we het goede voorbeeld geven en onze deugden in stand houden. Lees steeds de teksten boven de deuren van de huizen. Ook roept de stadsraad de bevolking op om elke dag naar de teksten te kijken die aan de muur van het stadhuis hangen: 'Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen des levens' en 'Laat uw vriendelijkheid bij alle mensen bekend zijn'.

De verandering

De bevolking roept in koor: 'wij zullen gehoorzamen'.

De beide taalverruwers staan onopvallend tussen de menigte mensen. De toespraak heeft enorme indruk op hen gemaakt.

Het enthousiasme van de mensen veroorzaakt bij de beide mannen een vreemd en onbehagelijk fijn gevoel.

Tegenover elkaar geven ze opeens schoorvoetend toe dat ze zich in deze stad fijner en veiliger voelen dan thuis. 'Eigenlijk

wil ik helemaal niet meer terug naar mijn eigen dorp, zegt een van de taalverruwers.’
‘Eerlijk gezegd, ik ook niet. Wat nu?’

De beide mannen besluiten, bij wijze van test, om op hun taalgebruik en gedrag te letten en willen kijken of ze zich daardoor beter gaan voelen. Laten we het eerst eens op elkaar uitproberen zegt één van de mannen. Zullen we beginnen!

‘Goedemiddag meneer. Hoe gaat het met u?’ ‘Eh, goed, met mij gaat het goed. Wat heeft u mooie kleren aan!’ Ze kijken elkaar aan en er verschijnt een glimlach om hun mond. De glimlach wordt een brede glimlach. Dan schieten ze allebei in de lach. Ze geven elkaar een stevige hug. Wat een fijn gevoel geeft dat lachen, zeggen ze tegen elkaar. ‘Kom. goede vriend, laten we lekker een bakje koffie gaan drinken op een terrasje.’ ‘Dat is een uitstekend idee waarde vriend.’ Fluitend en huppelend lopen ze door de straten van Nonoath.

Na enige dagen voelen de mannen zich steeds fijner, vrediger, dankbaarder en gelukkiger worden. Beiden besluiten om niet meer terug te keren naar hun stad. Hier is het leven goed. De taalverruwers veranderen hun namen in taalverbeteraars. Ze besluiten om naar de stadsraad te gaan en eerlijk te vertellen waarvoor ze hier gekomen waren. De stadsraad luistert aandachtig naar het verhaal van de beide mannen. Ook vertellen ze dat ze zich in deze stad veel beter en veiliger voelen dan in hun eigen dorp. Ze vragen of ze hier mogen wonen. De oude wijze man die met Toom en Bit had gesproken, roept Toom en Bit die juist door de straat lopen. 'Kennen jullie deze jongens, zegt de oude man.' Ja, die kennen ze wel. Die kwamen ze tegen in één van de straten van de stad. 'Kennen jullie deze mannen, zegt de oude man tegen Toom en Bit.' Ja, die kennen ze wel. Zij waren degene die begonnen te schelden en te vloeken. De jongens krijgen er spontaan kippenvet van.

Beste Toom en Bit, deze mannen vragen of ze hier voortaan mogen wonen. Maar dat is alleen mogelijk als ze zich aan de zeven regels van onze stad houden. 'Jullie kennen de regels uit je hoofd. We willen dat deze mensen de regels ook leren kennen en leren doen. Woord en daad. Willen jullie deze twee mannen de zeven regels leren?' 'Over een week zullen wij ze overhoren, en als ze de regels uit hun hoofd kennen en ze doen, dan mogen ze hier komen wonen.' Toom en Bit en de beide mannen nemen vriendelijk afscheid en gaan naar buiten de straat op. Zodra ze buiten zijn, bieden de beide mannen direct hun excuses aan Toom en Bit aan en vragen of ze zo snel als mogelijk de zeven regels mogen horen. Met z'n vieren wandelen ze door de straten van de stad, en Toom en Bit vertellen enthousiast en opgetogen de zeven regels. 'Wij noemen ze thuis ook wel de zeven gouden regels zeggen Toom en Bit.' De beide mannen zijn één en al oor. 'Kom maar mee naar mijn huis zegt Bit. Daar zullen wij jullie de zeven

gouden regels leren.’ Hoe zal dat verder gaan? Wat een veranderingen. Wat is er veel gebeurt vandaag. Zal Nonoath stand houden. Wint het goede van het kwade. In de Bijbel staat dat het kwade overwonnen moet worden door het goede. Maar we zijn er nog niet. Er wonen nog veel meer mensen in de dorpen Harsh voice en Curse. Hoe zal het verder gaan?

In Curse en Harsh Voice kijken de leden van de raad, reikhalzend uit naar de komst van de beide mannen. De taalverruwers.

De grote leegloop

Weken en maanden verstrijken. De stadsraad begrijpt er niets van. Wat is er met deze mannen gebeurt? Zijn ze gevangen genomen? Zijn ze gedood? De stadsraad besluit een nieuw tweetal naar Nonoath te sturen. De taalverruwers lopen de stadspoort in naar de stad.

De nieuwe taalverruwers lopen onwennig en schuchter door de straten. Opeens zien

ze twee bekende gezichten. 'Kijk, zegt één van de mannen, dat zijn de vorige taalverruwers?' Ze lopen er direct naar toe. De taalverbeteraars zeggen vriendelijk gedag en stellen zich voor met hun nieuwe namen. Kortgeleden hebben ze hun namen verandert in: Friendliness en Goodness. Deze Engelse woorden betekenen: Vriendelijkheid en Goedheid. Deze namen hebben ze van de stadsraad ontvangen toen ze slaagden voor hun verhoor over de zeven regels. 'Wat fijn om jullie te zien, zegt Goodness, en Friendliness valt hem daarin bij.' 'Ja, wat fijn om jullie te zien.'

'Wat praten jullie vreemd, zeggen de beide taalverruwers. Wat is er met jullie gebeurt?' Friendliness en Goodness nemen de beide mannen mee naar hun huis. Daar vertellen ze het hele verhaal van wat er is gebeurd. En hoe ze zijn verandert, door andere taal te gebruiken. Ook vertellen ze opgetogen van God die ze hebben leren kennen en waarin ze nu geloven. Ook vertellen ze dat God de

reden is van hun verandering ten goede. De beide taalverruwers luisteren met ingehouden adem en open mond. Tijdens het gesprek voelen ze hun hart branden van warmte en blijdschap. Opeens vallen ze de beide mannen in de rede: 'Dat willen wij ook hebben. Hoe kunnen wij daar ook deel aan krijgen?' 'Dat zullen we jullie graag vertellen, zeggen Friendliness en Goodness tegelijk.' De nieuwe inwoners van Nonoath besluiten Toom en Bit, hun jonge vrienden, erbij te halen. Als Toom en Bit even later, met een glas limonade aan de tafel zitten, mogen zij aan de taalverruwers vertellen wat zij eerder Friendliness en Goodness hebben geleerd. Tjonge, Toom en Bit voelen zich heel belangrijk. Wat geweldig dat zij hiervoor worden gevraagd. Ze vinden het prachtig om ook deze mannen de zeven gouden regels te leren. Hoe meer hoe beter.

Ook deze mannen keren niet meer terug. De stadsraad van Harsh voice en Curse begrijpen werkelijk niet waar de vier

mannen zijn gebleven. Wat is er met hen gebeurt? Maar de stadsraad besluit de strijd niet op te geven en telkens worden er steeds grotere groepen naar Nonoath gestuurd.

Uiteindelijk zijn alleen nog maar de leiders van de twee dorpen overgebleven. Curse en Harsh Voice zijn lege dorpen geworden. Het is er kil, stil, leeg en verlaten. Ze missen het rumoer van het schelden en vloeken. Ze missen het onrecht en de vechtpartijen. Het is nu eng stil geworden. De leiders kijken elkaar aan. Wat is er in vredesnaam gebeurt met de complete bevolking? Zonder dat ze het in de gaten hebben, gaven ze in dat ene woord 'vredesnaam' de rede van het verdwijnen van alle inwoners. De inwoners hebben bij de God van Nonoath de echte vrede gevonden. Maar dat weten zij nog niet. Ze zitten nog steeds met een groot raadsel en mysterie. Waarom is er niemand meer teruggekeerd? Waar zitten ze? Zijn ze allemaal omgekomen? Gevangen gezet. Tot

slaven gemaakt? Wie zal het zeggen. Maar hoe ze het probleem ook wikken en wegen, er is niemand meer aanwezig om er heen te sturen. Wat nu? Wat is wijsheid?

Ja, beste leiders. Wat is wijsheid? In Spreuken 1 vers 7 staat: "Het begin van alle kennis is het ontzag voor de HEER; een dwaas veracht de wijsheid en weigert elk onderricht." In vers 20 tot en met 22 van hetzelfde hoofdstuk staat: "Wijsheid roept in de straten, over de pleinen klinkt haar stem, ze laat zich horen bij de poorten, te midden van alle rumoer roept ze uit: Hoe lang nog, onnozele mensen, hechten jullie aan je onvolwassenheid, willen jullie, spotters, blijven spotten, haten jullie, dwazen, kennis?" Het beste is dat de overgebleven leiders zelf op pad gaan. En wordt het tijd dat ze de ware wijsheid gaan ontdekken en ontmoeten. De wijsheid van God en Zijn Goede Woorden. Nonoath roept al. Luister naar hun stem. Ga erop af. Wat zullen ze nu doen? Zullen ze hieraan gehoor

geven? Hoe zal dat aflopen? Er moet nog veel water door de rivier Pure Water stromen, voor ze tot een nieuw inzicht komen. We zijn benieuwd.

De leiders komen tot de conclusie dat de complete bevolking de leiders om de tuin hebben geleid.

De oude slechte leider die destijds zijn slechte plan vertelde aan de bevolking, denk wel te weten wat de reden is. Ze willen ons gewoon niet laten delen in de overwinning en Pure en Nonoath en Pure Water voor zich alleen hebben.

De leiders besluiten uiteindelijk de stoute schoenen aan te trekken en zelf maar de stad te veroveren. Ze lopen door het bos het prachtige dal in naar...een nieuwe toekomst. Ja werkelijk, let maar eens op wat er gaat gebeuren. Kijken wie het laatste woord zal hebben. Vele eersten zullen de laatsten zijn

en vele laatsten de eersten. We zullen deze wijze woorden eens nauwlettend gaat volgen. Zie je ze gaan. De laatsten van Harsh voice en Curse? De beide dorpen liggen er nu verlaten bij. Klaar voor de natuur en de dieren om het als hun woonplaats toe te eigenen.

Komend bij de Oostpoort van Nonoath, met daarboven de gouden woorden: 'Alles wat adem heeft, love de Heere.' worden de leiders door een enorme massa mensen welkom geheten. De massa begint in koor te zingen de woorden van psalm 146 vers 1:

Prijs den HEER met blijde galmen;
Gij, mijn ziel, hebt rijke stof;
'k Zal, zo lang ik leef, mijn psalmen
Vrolijk wijden aan Zijn lof;
'k Zal, zo lang ik 't licht geniet,
Hem verhogen in mijn lied.

Nieuw leven

De leiders van Curse en Harsh voice staan als aan de grond genageld. Wat is dit! Tot hun enorme verbazing zien de leiders dat deze mensen tot hun eigen bevolking behoren. Ze staan oog in oog met al hun dorpsbewoners. Hier zijn ze dus. De beide mannen die als eerste er op uit waren gestuurd komen naar voren, met hun jonge vrienden Toom en Bit.

Ze maken een buiging en begroeten vriendelijk de leiders van hun oude dorpen. Ze nodigen de leiders vriendelijk uit om mee de stad in te gaan om eerst wat te gaan drinken en te eten en daarna zullen ze vertellen wat er zoal gebeurd is. Reken maar dat dat een spannende ontmoeting wordt. Kom ga met ons mee, dan gaan we er achteraan. Kijken hoe dit afloopt.

De beide verspieders vertellen over hun grote verandering. Ook vertellen ze dat ze nieuwe namen hebben gekregen. Ook vertellen ze dat Jezus Christus voor hun zonden aan het kruis is gestorven. Zo

mochten ze door het geloof in Hem nieuw leven ontvangen. Van de dood opgestaan in een nieuw leven. Een nieuwe naam en een nieuwe taal.

Ook Toom en Bit mogen vertellen wat ze hebben meegemaakt toen ze de eerste twee verspieders en taalverruwers tegen kwamen en dat ze de beide mannen later de zeven gouden regels mochten leren.

Ook vertellen Toom en Bit van de les die ze leerden van de oude wijze man van de stadsraad. De les over de woorden 'on' en 'loos'. Ook vertellen ze dat ze elke dag een stukje uit het Spreukenboek lezen. En dat ze dat elke inwoner van Nonoath aanraden ook te doen. Je groeit ervan in wijsheid zeggen Toom en Bit verstandig. Iedereen luistert ademloos naar het verhaal van Toom en Bit. Alles en iedereen is opgetogen en blij. De stemming is enthousiast en vrolijk. Mensen beginnen spontaan liederen te zingen en in de handen te klappen en te dansen. Het is

een vrolijke boel. De zon schijnt vrolijk en de vogels in de bomen zingen het hoogste lied.

De leiders staan werkelijk perplex. Ze zijn sprakeloos.

De leiders werden hierdoor zo geraakt in hun hart dat ze tot de conclusie kwamen dat geloof in God, vergeving van zonden, leven in dankbaarheid, schone taal, vriendelijkheid en respect de beste medicijnen en middelen zijn om in eenheid, saamhorigheid, liefde, dankbaarheid en veiligheid te leven. Op elke plek. In het land, in de steden en dorpen, in de fabrieken en kantoren, in de scholen en ziekenhuizen, in de huizen en gezinnen. In elk hart. In koor roepen alle inwoners van Nonoath: "Alles wat adem heeft, love de HEERE!"

Ook de leiders van de beide dorpen willen niet meer terug naar hun naargeestige woonplaatsen, waar het koud en kil en stil is.

De oude bevolking van Curse en Harsh Voice besluiten om hun oude steden in brand te steken, alle sporen uit te wissen en voortaan in Nonoath te blijven. De dorpen worden met de grond gelijk gemaakt. Geen ene steen blijft op de andere liggen. Voor de oude inwoners van Harsh voice en Curse vertrekken, pakt de oude leider enkele stenen. Hij stapelt ze op elkaar en giet er wat olie op. Dan zien de oude inwoners van de beide dorpen iets wat ze nog nooit hun leider hebben zien doen. Hij buigt eerbiedig zijn knieën, vouwt zijn handen en bidt tot God.

Daarna staat hij op. Hij kijkt de inwoners aan met betraande ogen. Maar wel ogen waarin blijdschap straalt. Dan zegt hij: 'Deze gedenkplaats zal ons er altijd aan herinneren dat het kwaad nooit het laatste woord zal hebben. Dat het Licht wint van de duisternis. Dat het recht wint van het onrecht. Dat Gods Woorden de ware Wijsheid en Vrede geven. Dat het goede

overwint. Kom, laten we naar de stad van de vrede gaan, waar het goed is.'

Toen de oude grijze leider uitgesproken was zeiden alle aanwezigen in koor: "Alles wat adem heeft, love de HEERE."

Zo was de bevolking met duizenden gegroeid. Zo kreeg God van nog veel meer mensen de eer en lof en aanbidding! Nonoath was uitgegroeid tot een geweldig grote stad. Elke dag dronken de inwoners het heerlijke en reine water van de rivier Pure met volle teugen. Elke dag dronken de mensen uit de Bron van God, Zijn Goede Woorden. De nieuwe inwoners voelden zich enorm thuis in hun nieuwe woonplaats, samen met God hun Schepper en hun medebewoners. Met een nieuwe eerbiedige, vriendelijke en respectvolle taal. Met hun nieuwe vrienden en bovenal nu ze God kennen, voelden ze zich de gelukkigste mensen op aarde!

Toom en Bit hebben er twee nieuwe vrienden bij gekregen. To Offend en Hurt hebben hun namen inmiddels veranderd in: Love en Peace. Ze worden vrienden voor het leven.

Leeftijd: vanaf 12 jaar